

hvorvidt Staten bør overtage Telefonselskaberne, siger Telefonkommissionen i sin Betænkning, at ingen Løsning af Telefonvæsenets Ordning kan anses for acceptabel, medmindre den før eller senere giver Mulighed for Statens Overtagelse af Telefonvæsenet, naar Staten maatte finde Tidspunktet dertil belejligt, hvad enten det nu maatte komme før eller senere. Nu hørte jeg, at det ærede Medlem Hr. Abrahamson vilde mene, at denne Udtalelse skulde have Hensyn til, hvad der vilde ske om 20 Aar. Jeg maa sige, at den, som læser Telefonkommissionens Betænkning, kan ikke faa dette Indtryk, men maa faa det Indtryk, at det er Flertallets principielle Standpunkt, saaledes at det alene er et praktisk Spørgsmaal, om dette maa ske før eller senere, man har ikke paa Forhaand taget det Standpunkt, at det først om 20 Aar skulde være praktisk. Men det er et Spørgsmaal, som ved den Undersøgelse, der følger af den efterfølgende Del af Kommissionens Betænkning, maa tages op til nærmere Behandling; og hvis dette Spørgsmaal tages op til Behandling, forekommer det mig, at det ikke kan nægtes, at der er stærke Grunde, som taler for det Standpunkt, som Mindretallet i Telefonkommissionen har gjort gældende, og som her i Salen fandt sit Udtryk i det Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte holdt.

Der er først den Betragtning, at derved fremkommer der Enhed i hele det jydsk Telefonvæsen lige fra Skagen og til den nye danske Grænse; der er den Betragtning, at Staten i Forvejen har Telefonforbindelse med Landsdelene; der er den Betragtning, at Staten efter Lovforslaget her skal have Forbindelse mellem første Zone, den, som ligger Nord for en Linie Nord om Hobro, Skive, Lemvig, og tredje Zone, den, som ligger mellem den gamle jydsk Grænse og en Linie, der gaar et Stykke Nord for Horsens—Skern; og der er den Betragtning, at det dog skulde synes hensigtsmæssigt administrativt set, at der kom en nærmere Forbindelse mellem Telegrafvæsenet og Telefonvæsenet. Det forekommer mig derfor, at der ud fra rent saglige Synspunkter — og her er jo ikke Tale om politiske Principper, men om rent saglige og praktiske Betragtninger — lader sig anføre stærke Grunde for det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte her har taget til Orde for.

Det bliver da nærmere at overveje, om der er endnu stærkere Grunde, der taler mod den af det ærede Medlem anbefalede Ordning, og der kan det ikke bestrides, at den Regel, som findes i § 2 i Loven om

Telegrafer og Telefoner af 11. Maj 1897, og som fastsætter, at i Tilfælde af Statsovertagelse skal Vurderingen finde Sted paa Grundlag af, hvad Anlægene vilde koste i Udløsningsøjeblikket alene med Fradrag af stedfundet Slid, indeholder en saadan Hensyntagen til Konjunkturerne, foruden at den paa andre Punkter utvivlsomt er mangelfuld, at det er muligt, at man af finansielle Grunde ikke nu bør gaa til en saadan Overtagelse. Men jeg ser ikke i det Materiale, der følger med dette Lovforslag, noget Grundlag for en Bedømmelse heraf, og en Undersøgelse af dette Spørgsmaal maa derfor foregaa i Udvalget. Det er ogsaa muligt, at en saadan nærmere Undersøgelse vilde føre til det Resultat, at en Statsovertagelse af Anlægene vilde skaffe Befolkningen en Telefonbetjening, der vel var et Fremskridt fra et teknisk Synspunkt, men som blev dyrere for Befolkningen end en tilfredsstillende Ordning, der paa anden Maade kunde træffes, og at man af den Grund ikke nu bør gaa til Overtagelse af Telefonen. Men det er alt sammen Spørgsmaal, der maa nærmere undersøges i Udvalget, Spørgsmaal, vi ikke i Øjeblikket har tilstrækkeligt Materiale til at tage endeligt Standpunkt til.

Men selv om vi maatte komme til det Resultat, at Staten af disse praktiske Grunde ikke i Øjeblikket kan overtage Telefonvæsenet, saaledes at vi naar til det, som Telefonkommissionen har anerkendt som det principielt ønskeligste, er der en Række andre Spørgsmaal i selve Kommissionens forslag, der maa undersøges og overvejes nærmere. Man har i saa Henseende villet henvise til, at den Koncession, der her var Tale om at meddele, var ganske overensstemmende med de Koncessioner, der er meddelt i Henhold til Lov af 30. Juni 1919 om Ordning af Telefonselskaber for Øerne. I og for sig er det nu ikke ganske rigtigt; der er ikke fuldstændig Kongruens mellem det Koncessionsforslag, her foreligger, og det Forslag, der førte til Loven af 30. Juni 1919. For det første var, som jeg allerede har nævnt, Taksterne fastsat, inden Koncessionen blev meddelt. Dernæst findes ikke i Loven af 1919 nogen Bestemmelse svarende til § 4 i dette Lovforslag, hvorefter Staten skal garantere for Forrentning af og Afbetaling paa Laan indtil 15 Mill. Kr. Jeg har i Dag i et Blad set en Antydning om, at der skulde være Tale om noget saadant nu for det københavnske Telefonselskabs Vedkommende, og at dette maaske kunde føre til en Nedsættelse af de københavnske Telefontakster. Jeg ved ikke,